

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Flumbort András ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Z. Tóth Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Z. Tóth Katalin ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 15. napján kelt 64.P.22.132/2015/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi lapot kiadó ... (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest - a jogerős ítélet kézhezvételét követő lapszámban a kifogásolt médiatartalom közzétételéhez hasonló helyen és módon - az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére:

„Helyreigazítás:

Valótlanul állítottuk, hogy a felperes neve tagja az ... cégcsoportnak. A valóság az, hogy ilyen cégcsoport nem létezik.

Valótlanul állítottuk, hogy a felperes neve, a Békéltető Testületekkel ne működne együtt. A valóság ezzel szemben az, hogy a Cég a Békéltető Testületekkel együttműködik, nyolc ügyből hatban a Fogyasztókkal egyezséget is kötött.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a felperes neve idős, kiszolgáltatott személyek lenyúlásában venne részt, a valóság ezzel szemben az, hogy a Cég nem folytat olyan jogsértő gyakorlatot, mely az idős személyek megfélemlítésére irányul, továbbá nem tulajdonít termékeinek betegséget gyógyító képességet.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy a ... az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ által forgalomból kivont eszközök forgalmazásában részt venne."

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperesi kiadót, a, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 96.000 forint perköltséget.

Határozatának indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdésében, a 2:45. § (2) bekezdésében, a Pp. 343. § (1) és (3) bekezdésében foglalt szabályokat, valamint a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalásban írtakat.

Rögzítette, hogy a sajtó-helyreigazítási perekben főszabály szerint a sajtószervet terheli annak bizonyítása, hogy a felperes által kifogásolt állítások a valóságnak megfelelnek. Tekintettel arra, hogy a felperes által sérelmezett tényállításokat az alperes nem tette vitássá, azokat a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján valósnak fogadta el.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Jogorvoslati kérelmében a Pp. 99/A. §-a alapján kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet is előterjesztett, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság által fax útján 2015. június 11-én megküldött idézést és annak mellékletét nem kapta meg. A fax szerverük kommunikációs rendszere ismeretlen okból megállt, a szerkesztőség részére érkezett faxokat a rendszer ugyan fogadta és visszaigazolta a fogadás tényét, erről azonban nem küldött értesítést a kiadó munkatársának. Így csupán a 2015. július 8-án kézbesített első fokú ítéletből szerzett tudomást arról, hogy tárgyalás tartására, határozat meghozatalára került sor.

Arra az esetre, ha a kézbesítési vélelem megdöntése nem lenne eredményes, fellebbezésként az alábbiakra hivatkozott. A Fővárosi Törvényszék a 35.P.22.021/2015. szám alatt tárgyalta jelen ügy alperese és az ... közötti, ugyanezen írás alapján indult sajtó-helyreigazítási pert, ahol valamennyi felperesi kereset elutasításra került. Indítványozta ezen peranyag beszerzését, miután a cikkel összefüggésben keletkezett valamennyi bizonyíték e perben becsatolásra került. Megítélése szerint az ún. „...” elnevezés nem sérti a felperes személyiségi jogait és sajtó-helyreigazításra sem ad okot, miután a tulajdonosi kör azonossága, illetve a felperes cégnevének kezdőbetűi is lehetővé tették azt, hogy ezen fantázianévvel, mint a szerzői szabadság körébe eső kreált névvel ellássa őt.

Nem vitatta, hogy a felperes a Békéltető Testülettel együttműködő gazdasági társaság, azonban utalt arra a cikksorozatra, melyből kitűnően a felperes a Békéltető Testület ajánlását nem fogadta el és a konkrét ügyben a szerződéstől sem állt el.

Megítélése szerint Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság összefoglaló jelentése igazolja, hogy a termékbemutatóval foglalkozó cégek az idősebb korosztályt célozzák meg, ebben általános jelleggel foglalt állást a szerző.

Bizonyítékokkal kívánta alátámasztani, hogy a ... néven forgalomba hozott termékkel kapcsolatosan nem állított valótlanságokat.

Összegezett fellebbezési álláspontja szerint a felperes által helyreigazítani kért közlések az újságírói szabadság körébe eső elemzések, kritikai vélemények, köveztetések, melyre nem terjed ki a sajtó-helyreigazítási kötelezettség.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a felperesnek az első fokú határozattal szemben benyújtott fellebbezését nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a 2015. szeptember 2. napján kelt, 64.P.22.132/2015/7. számú végzésével a felperes kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmét és az igazolási kérelmét elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a 2015. november 5. napján meghozott 2.Pkf.26.959/2015/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta.

Így a másodfokú bíróság csak visszautal arra, hogy a peranyagból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság a 2015. június hó 15. napjának 9 órájára kitűzött tárgyalásra az alperest fax útján 2015. június 11. napján idézte. A fogadás ténye az adási jelentés szerint visszaigazolásra került, az eredményesen megtörtént, OK jelzést mutatott.

A Pp. 99/A. § (1) bekezdésében szabályozott kézbesítési vélelem megdöntésének jogintézménye a 99. § (2) bekezdésén alapuló kézbesítési vélelem megdöntésére biztosít lehetőséget. A Pp. 99. § (2) bekezdése szerint a postai úton megküldött bírósági iratokat a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta. Ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (az a bírósághoz nem kereste jelzéssel érkezett vissza), az iratot - az ellenkező bizonyításáig - a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni. A perbeli esetben az alperes idézése azonban nem postai úton történt, a kézbesítési vélelem elve - ekként annak megdöntése is - csak a postai úton megküldött, és szabályszerűen kézbesített bírósági iratokhoz kapcsolódhat. Ekként a kézbesítési vélelem megdöntésére is csak a postai szolgáltató útján kézbesített küldemények esetében van lehetőség.

A felperes kézbesítési vélelem megdöntése iránt előterjesztett kérelmével kapcsolatosan a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az alperes idézése a per első tárgyalására szabályszerűen történt-e. A Pp. 344. § (2) bekezdésében a sajtó-helyreigazítási perekre vonatkozóan előírt soron kívüli eljárásra figyelemmel, miután a keresetlevél benyújtásától számított nyolcadik napra ki kell tűzni a tárgyalást, a sajtó-helyreigazítási perekben eljáró bíróságok egységes gyakorlatot alakítottak ki az érintett felek telefax útján történő idézése tekintetében. Ez az idézési mód megfelel a Pp. 96. § (3) bekezdésében foglalt azon szabályozásnak, mely szerint idézésnek sürgős esetben rövid úton - távbeszélőn, tárgyaláson szóban, illetőleg elektronikus levél, vagy külön kézbesítő útján - is helye van. A telefax küldése azonosnak tekinthető a távbeszélőn történő rövid úton való idézéssel. A fax útján küldött idézés megérkezését igazolja az ún. telefax adás jelentés eredmény rovatában megjelenő OK visszajelzés.

A perbeli esetben az alperes részére megküldött idézés átvételének visszaigazolása megtörtént, az alperes maga is elismerte azt, hogy rendszerük fogadta a szerkesztőség részére érkező faxokat és a fogadás tényét visszaigazolta. Erre figyelemmel nem vehető figyelembe az alperes azon hivatkozása, miszerint a szerver nem küldött értesítést az illetékes munkatárs részére a fax érkezéséről.

A fentiekből kitűnően az alperes tárgyalásra szóló idézése kézbesítésének szabályszerűsége megállapítható volt. Az alperes szerver készülékének meghibásodása a saját érdekkörébe tartozó kérdés.

Minderre figyelemmel az volt megállapítható, hogy a per tárgyalásán az alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ezzel saját magát fosztotta meg a védekezés előterjesztésének lehetőségétől. Helytállóan mutatott rá az első fokon eljáró bíróság a határozatának indoklásában arra, hogy az alperes a helyreigazítás iránti felperesi kérelemben megjelölt valótlan állítások tekintetében nem bizonyította, hogy a kifogásolt állítások a valóságnak megfelelnek. Ezért helyesen került sor a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalára. A Pp. 235. §-ának (1) bekezdése

szerint pedig a fellebbezésben új bizonyítékok előadására csak akkor kerülhet sor, ha az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. Erre figyelemmel a fellebbezésben indítványozott alperesi bizonyítás lefolytatására lehetőség nem volt.

Mindezek alapján az első fokú ítélet helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor. A jogvitában alkalmazandó jogszabályhelyi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság megjelölte, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alperes által szerkesztett lapot kiadó gazdasági társaság viseli a felperes másodfokú költségét, melynek meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 1. § (1) bekezdésének, 2. § (1) bekezdés a) pontjának szabályaira figyelemmel került sor, a becsatolt megbízási szerződésben szereplő megbízási díj összegének megfelelő mértékben. Ugyancsak köteles megfizetni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett jogorvoslati illetéket. A fellebbezési illeték megfizetése tárgyában a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. május 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő